

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (V. Botnaraș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malfi, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Șandrovschi Iulia,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șandrovschi Iulia
împotriva lui Marandici Ilie, Onofrei Augustin, Șandrovschi Mihail, intervenienți
accesorii, executorii judecătorești Bănărescu Anatolie, Isac Nina și Agenția
Servicii Publice, privind ridicarea sechestrului și întregistrarea dreptului de
proprietate,

împotriva deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 22 mai 2017, Șandrovschi Iulia a depus cerere de chemare în judecată
împotriva executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie, Isac Nina, Șandrovschi
Mihail, Agenția Servicii Publice, intervenienți accesorii Marandici Ilie, Onofrei
Augustin, privind ridicarea sechestrului aplicat de executorul judecătoresc
Bănărescu Anatolie pe bunul imobil cu număr cadastral xxx, cu suprafața de
0,0023 ha, situat în xxx, ridicarea sechestrului aplicat de executorul judecătoresc
Isac Nina pe bunul imobil cu număr cadastral xxx, cu suprafața de 0,0023 ha, situat
în xxx, înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului cu număr cadastral
xxx, cu suprafața de 0,0023 ha, situat în xxx, în baza hotărîrii Judecătoria Ialoveni
nr.2-607/2014 din 17 noiembrie 2014 în registrul bunurilor imobile pe numele lui
Șandrovschi Iulia cu radierea proprietarului Șandrovschi Mihail din registrul
bunurilor imobile.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin hotărîrea Judecătoria Ialoveni
din 17 noiembrie 2014 i s-a atribuit în proprietate terenul cu suprafața de
0.0023 ha, număr cadastral xxx, amplasat în xxx.

În prezent este în imposibilitate de a înregistra dreptul de proprietate asupra
bunului imobil conform hotărîrii judecătorești la OCT Ialoveni, deoarece soțul său,
Șandrovschi Mihail, este debitor în mai multe proceduri de executare aflate în
gestiunea a mai multor executori judecătorești, printre care și la executorul
judecătoresc Bănărescu Anatolie și Isac Nina.

Astfel, asupra terenului ce urmează sa-l înregistreze la OCT Ialoveni au fost aplicate măsuri de asigurare de către executorii Burlac Oxana, Mocan Svetlana, Zaporojan Vlad, Nicolaescu Nicolae, Jitaru Andrei, Bănărescu Anatolie, Mațarin Anatolie și Isac Nina.

A indicat că personal nu are calitate de debitor, iar sechestrul a fost aplicat de către executori în scopul asigurării executării unor documente executorii în care dînsa nu este parte, bunul asupra căruia au fost aplicate grevările fiind proprietate personală și exclusivă a sa și nu proprietate comună în devălmășie pentru a oferi dreptul executorului judecătoresc de a aplica sechestrul pe 1/2 cotă-parte sau pe tot bunul în întregime.

Ulterior, executorii judecătorești Mocan Svetlana, Zaporojan Vlad, Nicolaescu Nicolae, Jitaru Andrei, Mațarin Anatolie, la cererea sa de a scoate de sub sechestrul terenul, au anulat interdicțiile aplicate.

Executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, a respins cererea privind anularea din oficiu a măsurii de asigurare, din care motiv s-a adresat în instanța de fond, care ia dat câstig de cauză, însă hotărîrea fiind atacată de creditorul Marandici Ilie, hotărîrea fiind casată și a fost respinsă contestația, ca fiind tardivă.

La aplicarea interdicției de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie în anul 2015, nu s-a luat în calcul că dreptul de proprietate asupra terenului a fost dobîndit cu mult înainte de a se adresa Marandici Ilie la executorul judecătoresc.

A menționat, că în urma partajării averii comune în devălmășie i s-a atribuit în proprietate contra unei sulte terenul (obiect al litigiului), însă OCT Ialoveni refuză înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului, din motiv că sunt aplicate sechestre de către executorii judecătorești Bănărescu Anatolie și Isac Nina.

În legătură cu faptul că dînsa este proprietara imobilului menționat, a solicitat ridicarea sechestrului aplicat de executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie prin încheierea nr.056-493/15 din 01 aprilie 2015 și de executorul judecătoresc Isac Nina, prin încheierea nr.01/131/003-1034/2017 din 06 martie 2017.

Prin hotărîrea din 16 ianuarie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Șandrovschi Iulia împotriva lui Marandici Ilie, Onofrei Augustin, intervenienți accesorii, Șandrovschi Mihail și Agenția Servicii Publice, executorii judecătorești Bănărescu Anatolie și Isac Nina privind ridicarea sechestrului și întregirarea dreptului de proprietate.

Prin decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Șandrovschi Iulia și s-a menținut hotărîrea din 16 ianuarie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șandrovschi Iulia împotriva lui Marandici Ilie, Onofrei Augustin, Șandrovschi Mihail, intervenienți accesorii executorii judecătorești Bănărescu Anatolie și Isac Nina și Agenția Servicii Publice, privind ridicarea sechestrului și întregirarea dreptului de proprietate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță a stabilit corect raportul dedus judecării, circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, a dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărîrea este legală și întemeiată cu respectarea drepturilor și intereselor legale ale participanților la proces.

Prima instanță justificat și întemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată or, materialul probator anexat la dosar dovedește cu certitudine că acțiunile executorului judecătoresc au fost legale, iar argumentul

apelantei precum că terenul îi aparține este lipsit de suport probant, nefiind confirmat nici faptul stingerii datoriei de către Șandrovski Mihail urmărite de către executorii judecătorești.

La 23 iunie 2018, Șandrovski Iulia, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 16 ianuarie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni cu transmiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului recurentul a indicat că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile primei instanțe fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Instanța de judecată a examinat cauza în lipsa participanților la proces, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată.

Au interpretat eronat normele de drept examinând cauza nu prin prisma art.166-167 Cod de procedură civilă, dar au considerat-o ca procedură de contestare împotriva actelor executorului judecătoresc.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 15 iunie 2018 (f.d.122) lipsind însă date privind recepționarea acesteia, în circumstanțele menționate, recursul declarat de Șandrovski Iulia la 23 iunie 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Șandrovski Iulia este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Șandrovski Iulia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură

civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Șandrovski Iulia.

În conformitate cu art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Șandrovski Iulia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh